

tillade ubvandrede Undersaatter at vende tilbage, saa vil jeg tilstaa, at jeg ikke kan gjøre mig store Illusioner om, at det vil kunne lykkes at tilvebringe nogen Forandring i disse Bestemmelser. Jeg har derfor maattet indskrænke mig til saavidt muligt at hjælpe til, at de Vanskeligheder, som maatte opstaa af disse Bestemmelser, kunne blive overvundne og til at mildne de Virkninger, som maatte følge deraf. Jeg skal i alle Tilfælde ikke tabe Sagen af Sigte.

Indenrigsministeren (Skel): Jeg skal tillade mig nogle faa Bemærkninger angaaende de foregaaende Dages Forhandlinger, for saavidt Indenrigsministeriet angaar. — Det erede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) udtalte sig misbilligende om den store Indtægt, som Landet havde fra Grønland, og han udtalte sig i meget store Udtryk derved, idet han endog saa kaldte det „uhyre Indtægter“, vi havde deraf, idet han samtidig udtalte sin Tvivl om, at Moderlandet opfyldte sin Pligt lige overfor de grønlandste Medborgere. Det erede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) yttrede, men i noget mere modificerede Udtryk, en lignende Tvivl og hentydede til, at man vistnok kunde lempe paa Forholdene f. Ex. ved at give Grønlanderne en højere Betaling for de Varer, som de vare tvungne til at afhænde til Handelen. Jeg skal nu først bemærke, at jeg ikke kan se, at der er nogen Grund til at betragte de Indtægter, der tilflyde Staten fra Grønland, som saa uhyre store, ja, jeg finder dem ikke engang, som det ogsaa blev sagt, uforholdsmæssige. Ser man hen til Statsregnskabet for afvigte Finantsaar, vil man se, at det samlede Overskud fra Grønland beløber sig til et Hundrede og fire og firfjendstyve Tusinde fem Hundrede og nogle Kr.; men deraf er 104,900 Kr. fra Afgiften af Kryolithbruddene og ikke fra Handelsmellemværendet med den grønlandste Befolkning. Denne Sum vil altsaa betydelig modificere, hvad der tilflyder Staten fra den grønlandste Befolkning. Finantsloven for indeværende Aar viser en budgetteret Sum af 146,400 Kr.; men samtidig dermed er Indtægterne af Kryolithbruddene ansatte til 103,300 Kr., hvilket altsaa betyder, at Overskudet fra Mellemværendet med den grønlandste Befolkning reduceres til 43,000 Kr. Naar man reducerer paa den Maade, hvad jeg tror er forsvaerligt, Overskudet fra den grønlandste Handel til dette det virkelige Mellemværende mellem den grønlandste Befolkning og Handelen, saa finder jeg ikke, at dette Overskud kan siges at være saa overordentlig stort, end sige „uhyre“ stort. Naar det nu blev foreslaaet af det erede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) at forbedre Grønlandernes Stilling ved at give dem højere Betaling for deres Handelsvarer, saa tilstaa jeg, at jeg er noget i Tvivl om, hvorvidt det er den rette Maade at

fremme Grønlandernes Vel paa; det er meget tvivlsomt, om en saadan Forøgelse i deres Indtægter vilde blive benyttet paa den rigtige Maade. Som bekendt holde alle Naturfolk med overordentlig stor Trofast fast ved deres nedarvede og sædvansmæssige Levevis, der jo tilbøls ogsaa har sit Udspring i de særegne Naturforhold. Det er meget vanskeligt at faae dem ud deraf, og jeg nærer som sagt stærk Tvivl om, at den Omstændighed, at Enkelte af dem komme i Besiddelse af større Midler til at gjøre sig delagtige i, hvad man kan kalde den europæiske Civilisations Goder, vil være til Gavn for dem. Erfaringen siger jo ogsaa, at det er en overmaade farlig Sag for et Naturfolk at komme i Besiddelse af den europæiske Civilisation, Erfaringen viser, at de fleste af dem derved gaa til Grunde, og at de, naar deres Midler forøges til mod Sædvane at sette sig i Besiddelse af Civilisationens Frugter, meget hyppigere bide i de daarlige Frugter, end de have Evne til at vælge, hvad der kan være nyttigt for dem. Hvad man derfor kan gjøre for den grønlandste Befolkning, tror jeg snarere vil kunne naas gennem almindelige Foranstaltninger; men Administrationen har jo heller ikke været karrig, hver Gang der har været Tale om at træffe Foranstaltninger til at ophjælpe den grønlandste Befolkning, og jeg skal tilføje, at der i de senere Aar er foretaget en Forhøielse af Prisene paa Varerne, der ere leverede, i et tidsvarende Forhold, men jeg tror ikke, det er værd at gaa videre ad den Vej. Skal man imidlertid gjøre Noget yderligere for den grønlandste Befolkning, maa det være ved almindelige Foranstaltninger, hvis Maal er at fremme deres Vel. I den Anledning skal jeg sige, at Direktøren for den grønlandste Handel, Substituraad Kint, der har et nøie Kjendskab til Grønland og Grønlanderne, og som nærer den mest levende Interesse for disse Folks Vel, allerede for længere Tid siden hos Ministeriet har andraget om at faae Udgang til at samle om sig Mænd, der have tilbragt en Del af deres Liv i Grønland, eller som have Interesse for Grønland, for med ham ved given Leilighed at raadslaa om, hvad der kan gjøres for at fremme den grønlandste Befolknings materielle og aandelige Velvære. Jeg ventur, at disse Folk, der have den største Interesse for Grønland, ville, naar de tro, at der er Leilighed og Anledning dertil, fremkomme med Forslag i saa Henseende. For mit Bedkommende skal det ikke mangle paa Interesse for Sagen, og jeg skal ikke undlade, for saa vidt jeg finder Anledning dertil, at fremkomme for Rigsdagen med Forslag angaaende dette Spørgsmaal. — Naar det erede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds udtalte en Bøllagelse over, at den Bevilling, der er given paa indeværende Aars Finantslov til Arbejder ved Helsingørs Gavn, ikke er bleven benyttet i større Omfang, end stet er, maa jeg henlede Opmærksom-